

V Ljubljani, v petek, dne 29. septembra 1911.

<p>Naročnina za Avstroogersko: 1/4 leta K 1-80 1/2 leta K 3-50 celo leto K 7- za inozemstvo: " " 2-30 " " 4-50 " " 9-</p>		<p>Redakcija in administracija: Spodnja Šiška štev. 97. Naročnina za Ameriko znaša celoletno 2 dol. 50 cent.</p>		<p>Oglasnina za 6 krat deljeno petitno vrsto enkrat 15 vin.. — Pri več- kratnih objavah primeren popust.</p>	
Leto I.	Posamezna številka 14 vinarjev.	Na naročila brez denarja se ne ozira.		Naročnina za dijake 5 kron.	Štev. 32.

Cvetlični dan v Ljubljani.

Prizor pred Prešernovim spomenikom.

Gospodične in gospe okrožja pri pošti.

Pred kavarno Prešern.

Prizor na ulici.

Oldřich S. Kóstelecký:

Humoreske.

VIII.

Zaušnice gospodične Gabrijele.

(Prosto po češkem izvorniku.)

(Dalje.)

„Vendar?“ me vzpodbudi Gabrijele.

„Vendar — prosim, oprostite mi mojo odkritosrčnost, gospodična, zdi se mi, da ste mu storili nekako krivico.“

„Tako?“

„Da. Zakaj svoje spomine na vas je vedno končal z refrenom: To je kruto od nje.“

Gabrijela je rekla jako nežno:

„Bodite prepričani, gospod, če sem kruta, imam za to tudi gotove vzroke.“

„To ste povedali gospodična, tako prepričevalno, da sem spoznal, da je krivec pravzaprav moj brat, sedaj seveda razumem, na kak način ste njegova upnica in vendar njegova dolžnica.“

„Z današnjim pismom ga hočem pomilostiti,“ je rekla Gabrijele usmiljeno.

„Res?“ sem veselo vzkliknil, ker sem popolnoma pozabil, da sem pravzaprav brat svojega brata. „Ah, kako sem vam hvaležen — za brata seveda!“ sem hitro pristavil. „Res, jako velikodušni ste. Brat bo gotovo blažen vsled te vaše milosti kar najbolj.“

„Mislite?“

„Prepričan sem, gospodična.“

Obstala sva pred topliško gostilnico, kjer je stanovala Gabrijele s svojim bratom.

„Ali je gospod brat doma?“ vprašam. In obenem si odgovorim: „Gotovo, da se tudi sprehaja.“

„Ah, on je danes v Náhodu,“ pravi Gabrijele. „Odšel je tja k svojemu tovarišu iz študentovskih let. Zal mi je, da vas ne pozna. Škoda.“

Priznam, da me je odsotnost Gabrijeleinega brata razveselila. Niti sam ne vem, zakaj, toda mislim, da najbrže zato, da se ognem znanju z bratom dekleta, kateremu sem dal na tako ljubek (zame) način tako ljubko (za Gabrijele) pravico oklofutati me, kjerkoli se z njo srečam.

Gabrijela mi je ponudila v svojem malem, prijaznem salonu naslonjač in mi dala album, da bi si krajšal čas, medtem ko bo ona pisala. Toda nisem se bal dolgega časa, roj misli mi je dal lep čas opraviti.

Še preden se je pripravila Gabrijele k pisanju, sem sklenil, da odložim masko in da se dam prevarjeni Gabrijele spoznati. Gabrijele mi je že odpustila eno napako, prepričan sem bil, da mi oprostí tudi današnjo. In ko je Gabrijele začela pisati, da mi odpusti črno na belem, sem se z gotovostjo odločil, da se ji takoj razodenem, kakor hitro bom imel v svojih rokah njeno pismo odpuščanje, in tako dosežem tudi njen ustmeni pardon . . .

Namesto da bi ogledoval fotografije, sem se oziral s skrivnimi pogledi na pišo Gabrijele. Kako je bila krasna!

Slednjič je Gabrijele zapečatila pismo in je vstala.

Tudi jaz sem vstal.

„Res, hvaležna sem vam za vašo prijaznost,“ mi je rekla in mi dala pismo. „Prosim, da sprejmete mojo srčno zahvalo.“

„Prosim. Brat bo gotovo jako vesel.“

„Mislite?“

„Gotovo.“

„In sedaj dovolite, da vam ponudim skodelico kave.“

„O, hvala, gospodična, hvala!“

„Vendar mi ne boste dali košek,“ je rekla Gabrijele jako ljubeznivo. „To bi bilo lepo. Prosim, oprostite, da se za minuto oddaljim. Sicer sem tu domača gospa, toda ne gospodinja. Naročim malico.“

„Oh, prosim, gospodična —“

„Napravite mi to veselje, prosim, prosim!“

To je rekla Gabrijele tako srčkano, da se res nisem mogel več upirati.

Gabrijela je torej odšla.

Komaj so se vrata zaprla, razpečatil sem pismo — kar se razume — in sem bral.

Veledenjeni gospod!

Na čuden način sem se seznanila v Húdobi z Vašim gospodom bratom. Od njega sem zvedela, da bivate sedaj na Ruskem. Deležna sem njegove prijaznosti in po njem Vam pošiljam te vrstice. Njih

† Fotija Žarko Iličić.

namen je, da Vas spomnim — če ste že pozabili — kako pravico imam do Vas. Bodite prepričani, da mi je ta pravica vedno v spominu in da se je nikdar ne odrečem. Kakor hitro bom imela čast srečati se z Vami, bom napravila brez odlašanja, kar sem Vam obljubila in do česar imam pravico. Veselim se na najino svidenje in pripomnim še — ako bi bila danes v Húdobi oklofutala Vašega gospoda brata — bi bila tega kriva le njegova izredna podobnost z Vami.

Na svidenje!

V Húdobi, dne 13. avgusta 1880.

Gabrijela.

Prebral sem pismo, gledal sem ga nekaj časa z največjim začudenjem, in ga obračal na lice in narobe in narobe in na lice. Nato sem se osupel ozrl na vrata, skozi katera je prej ta „dobra“ Gabrijele odšla . . .

Tako mi je torej Gabrijele odpustila?! Res, tako! Zakaj kolikorkrat sem prečital one vrstice, vselej sem bral isto . . .

Svoj namen, da se dam Gabrijele spoznati, sem mahoma spremenil v sklep,

da se ji ne dam spoznati za živ krst ne. Ko sem zaslišal Gabrijeleine korake, sem vtaknil njene razpečatene „odpustke“ hitro v žep, pograbil sem naglo album in sem pričakoval prihoda svoje neusmiljene, brezsrčne maščevalke.

Gabrijela je vstopila s krasno kuhinjsko pripravo za kavo in s prigrizki.

Kako je bila mirna! Človek bi res ne našel v teh njenih nežnih očeh hrepenenja po maščevanju.

Postavila je posodice za kavo na mizo, opravičila se je še enkrat, da me je pustila samega, nato pa me je jako ljubeznivo vzpodbudila, naj se „poslužim“.

Meni se seveda ni prav nič poljubilo jesti. Vsak dušek netečne kave in vsak grizljaj suhega suharja mi je šel po grlu kakor trnjeva šiba, toda jako velika. Misel, da me kruta Gabrijele zasleduje s svojimi grenkimi bonboni še po Ruskem, mi je uničila nele moj namen, da se dam Gabrijele spoznati, ampak me je tudi utrdila v mojem prejšnjem dobrem sklepu, da izginem iz nesrečne Húdobe, samo da pridem zopet ven, ven iz krasnega, malega salona nevarne Gabrijele na sveži zrak.

Med malico sva govorila skoro samo o mojem bratu na Ruskem, ki je tu malical z Gabrijele. Toda jezicek mi ni tekla več tako kakor prej. Lagal sem sicer kakor dosedaj morda še nikoli, hvalil sem tega mojega brata tako, da je bilo meni samemu od te hvale težko in nekaka tesnoba mi je padla na srce: bilo mi je, kakor bi šel jako hitro po hribu navzdol in bi moral vsak trenotek pasti na tla. Gabrijeleino razpečateno in že malo pomečkano pisemce je tičalo v notranjem žepu moje suknje ravno na mojem srcu: mrzli pečatni vosek me je žgal na srcu. Nikdar mi ni prišlo niti na misel, da se bom v tem ljubeznivem „hudovskem“ kopaljšču tako krasno skopal.

„Oprostite, prosim,“ je rekla Gabrijele pri tej moji veliki hvali tega mojega preljubeznivega brata na Ruskem, „ako me gospod brat tako spoštuje kakor pravite — kako je potem to, da se je napram meni obnašal tako nevljudno?“

„On se je obnašal napram vam jako nevljudno, gospodična?“ sem rekel, seveda z očitnim začudenjem.

„Oprostite, prosim, da vam to pripovedujem, toda povem vam kot njegovemu gospodu bratu: čeprav sem ga svarila, vendar me je poljubljal, slišite, gospod? — poljubljal!“

„Polju—? Toda za božjo, gospodična, to vendar ni nič tako nevljudnega,“ sem rekel, seveda ne brez gotovega začudenja.

Gabrijela je zamižala s svojimi velikimi, krasnimi očmi, uprla jih je za trenotek pazljivo na velike, krasne oči moje in je rekla:

„Ali bi vi to tudi napravili?“

„Oprostite prosim, gospodična, prav gotovo.“

„Ah, torej ste tudi v tem svojem gospodu bratu podobni.“

„Da, midva sva si sploh jako, jako podobna.“

„Vidim.“

„— čeprav sem starejši od njega —“

„Starejši, pravite?“

„Da.“

„Toda prej ste rekli, da sta dvojčka.“

Fjt! Tega se nisem domislil.

(Dalje.)

Cvetlični dan v Ljubljani.

V soboto ob pol 5. popoldne se je pričel v Ljubljani prvi cvetlični dan. Ta za Ljubljano nova prireditve je zbuja mogo zanimanja ne samo v Ljubljani, nego po vsej Kranjski in po Slovenskem sploh. Od vseh strani so prihajale pošiljatve cvetlic. Cela Ljubljana je bila razdeljena na VII okrožij, kjer so vodile razprodajo ljub-

Cvetlični dan v Ljubljani: Prizor v Prešernovi ulici.

ljanske rodoljubkinje. Vsaka izmed gospodajk je prispevala po večini več kakor 200 cvetlic, deloma svežih, deloma umetnih. — Okrog 150 gospodičen je bilo v nedeljo, 24. t. m., na ulicah, ki so neumorno prodajale cvetke, kljub nestanovitnemu in večinoma deževnemu vremenu. In kljub deževju so bile ulice polne šetalcev, med katerimi so se sukale žive rožice. Zdelo se je, da so ulice vzcvetale, kakor livada pomladi. Tako lepih cvetk še nismo videli pri nobenem cvetličnem dnevu. Poleg umetniško-lepo izdelanih papirnih aster, krizantem, nagljev in vrtnic so bile sveže cvetlice — posebnost cvetličnega dneva v Ljubljani — z veseljem pozdravljene.

Poleg lepih toalet in koškov za cvetke so zbuja pozornost tri lepe Vičanke v narodnih nošah. Žal, da se niso vse gospice-prodajalke pri tej priložnosti odele v narodno nošo, da bi bela Ljubljana zrla zopet enkrat, vsaj za en dan, na one čase, ko še Sloven je samostojen, srečen bil. Novost stvari in skrajno neprijazno vreme sicer ni pustilo razviti te prireditve do zaželjene popolnosti, vendar sme biti „Radogoj“ popolnoma zadovoljen. Saj je trud rodoljubnih gospa in gospodičen rodil lep sad, 5000 K skupička v podporo revnih dijakov.

Vkljub slabemu vremenu se je posrečilo g. Smrekarju, da je napravil za naš list nekaj slik. Ker vreme ni bilo ugodno, nam pa ni bilo mogoče dobiti fotografij iz vseh okrožij, kakor smo nameravali. Kadar se priredi vbodoče zopet enako prireditve v prilog dobroteljski, pa se naj izbere nekaj ugodnejši čas: spomlad ali pa poletje.

V nedeljo zvečer se je razvil v gornjih prostorih „Narodnega Doma“ animi-

ran komerz v čast sodelujočim damam, spojen s plesom. S sodelovanjem „Slovenske Filharmonije“ in „Ljubljanskega Zvona“, ki je zapel dva lepa zbora, je bil cvetlični dan zaključen.

Fotija Žarko Iličič 50letni igravec in ravnatelj gledališta. Rodil se je 8. julija 1845 v „Srpskim Čanadima“ na Ogrskem. V času revolucije 1848 so ga starši prenesli v Belgrad (Srbija), kjer je dokončal 6 razredov gimnazije. (V tem času ni bilo več razredov v Belgradu.) Po dovršenih 6 razredih je postal učitelj na ljudski šoli v „Soko Banji“. V tem času je prirejal diletantske predstave, a pozneje je postal igravec in ravnatelj. Prepotoval je s svojo družbo Srbijo, Bosno in Hercegovino, Crno Goro, Dalmacijo, Bolgarijo, Turčijo, Hrvaško, Slavonijo, Srem in Ogrsko. Ljubljancem še se ga spominjajo kot igralca v „Čitalnici“ pod vodstvom Borštnikovim. V času vojne med Srbijo in Turško 1876 je sodeloval kot dobrovoljec do konca. Proslavil je 1902. svojo 40letnico kot igravec in ravnatelj. Pri tej priliki mu je srbski kralj Aleksander podaril red „Svetog Save“ IV reda. Vse svoje življenje je posvetil boginji Taliji, prirejuje predstave povsod, kjer žive Srbi in Hrvati. Bil je vedno navdušen Slovan in ognjevit zagovornik „Slovenske vzajemnosti“. Iz njegove gledališke šole so prišli prvi

srpski in hrvaški umetniki. V zadnjem času, ko je onemogel, mu je srpska država dala podporo, katero je užival do svoje smrti. Umrl je v Belgradu 26. julija 1911. Pri pogrebu je bila vsa belgrajska inteligenca in je spremila svojega „Starega Foču“ do njegove večne hiše.

Cvetlični dan v Ljubljani: Miran Ozmec.

Slava mu!

Fotija Žarko Iličič je oče g. Ljubiše Iličiča, priljubljenega slovenskega igralca in tenorista na slovenskem deželnem gledališču v Ljubljani.

Slovenska avijatika. Gg. Kjuder in Renčel pri Sv. Petru na Notranjskem sta izumila zrakoplov, ki se odlikuje od vseh drugih po tem, da se lahko dvigne takoj v zrak. Vsi drugi tipi aeroplanov morajo namreč z zaletom vzleteti v zrak. Naša slika nam kaže aeroplan in izumitelja. Aparat je razstavljen v areni ljubljanskega Narodnega doma, kjer si ga lahko vsakdo ogleda. G. Kjuder se namerava dvigniti v

Cvetlični dan v Ljubljani: Prizor v Prešernovi ulici.

zrak na ljubljanskem polju, ko še zgradi hangar, da se pokaže Ljubljancem kot domači, slovenski avijatik.

† **Božidar Šebenik.** V cvetu let je padel. Ni mu pristrigla nit življenja bolezen, ni se ponesrečil, ubila ga je roka morilca. V sredo jutro, 20. t. m., so ga našli za kozolcem ob cesti pri Črnučah s prebito glavo, ležečega v krvi. Sodna komisija, ki je prišla na lice mesta, je dognala, da je bil zavratno napaden. Sum je padel na neko znano osebo v Ljubljani, ki je pokojniku večkrat grozil. Božidar Šibenik je bil izboren „Sokol“ in navdušen Slovenec. Bil je zelo priljubljen, kar je pokazal pogreb, katerega se je udeležilo mnogo ljudi. Sokol I., katerega član je bil pok. Šibenik, se je udeležil pogreba v zelo lepem številu (30 članov v kroju), a dobro je bil zastopan tudi ljubljanski Sokol z zastavo in Domžalski Sokol. Sokoli in številno občinstvo so spremili pok. Šibenika do pokopališča, kjer je neslo krsto do groba šest Sokolov. Dež je lil cel čas curkoma in da se je pri vsem tem udeležilo pogreba toliko ljudi, je najlepši dokaz, kako priljubljen je bil brat Šibenik. Bodi mu tudi na tem mestu postavljen skromen spomenik.

Tržačani v Ljubljani. V nedeljo, dne 24. t. m. so vrtni tržaški socijalni demokrati ljubljanskim lanski poset. Dasi je bilo vreme neugodno, vendar jih je prišlo lepo število v belo Ljubljano. Ljubljanski sodrugi so jih sprejeli na kolodvoru z živio-klici in nato so se skupno pozdravili s pesmijo. Tržačani so imeli svojo godbo. S kolodvora so priredili sprevod po mestu z zastavami do Narodnega doma. Pred Narodnim domom so se vršili pozdravni govori. Naša slika nam kaže izletnike pomešane z domačini in govornika, pisatelja

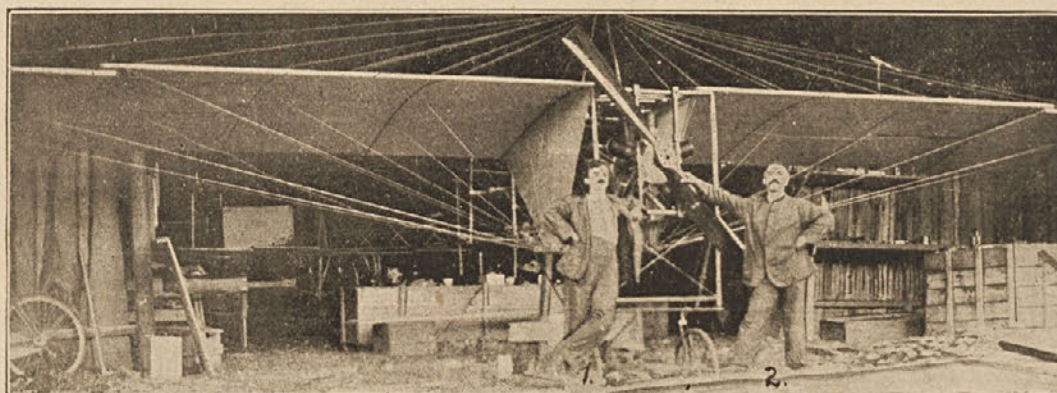
Etibina Kristana. Popoldne se je vršila ljudska veselica v Narodnem domu, ki je bil natlačeno poln. Zvečer pa so spremili ljubljanski sodrugi Tržačane z lampijoni, ob sviranju godbe in pesmijo na kolodvor.

Avgusta Danilova deluje od l. 1886. pri slovenskem gledališču. Njeno ime stoji v najožji zvezi z razvitkom in zgodovino slov. gledališča.

Pripeljal jo je g. dr. Josip Stare in že kot začetnica je pokazala izreden gledališki talent takoj pri svojem prvem nastopu v dramatični šoli pod vodstvom g. Borštnika. Preigrala je vse stroke dramatične umetnosti, najivke, sentimentalne ljubimke, salonske dame, heroine, brezdvomno pa je najboljša interpretinja karakternih ženskih vlog.

Do viška se je povzpela poslednjih pet let, tako, da njeno ime slovi danes po vsem slovanskem jugu. Z velikim uspehom je gostovala v Zagrebu, Belem gradu, Nišu, Kragujevacu itd. Njene najboljše vloge so bile: Sappho, Janetta (Rdeči talar), Arija (Arija in Mesalina), Nora, gospa Alving (Strahovi), Elizabeta (Marija Stuart), Neznanka, Julietta (Zavetje), Zaza, Deborah, Sanda (Valenska svatba), Jela (Ekvinokcij) in mnogih drugih.

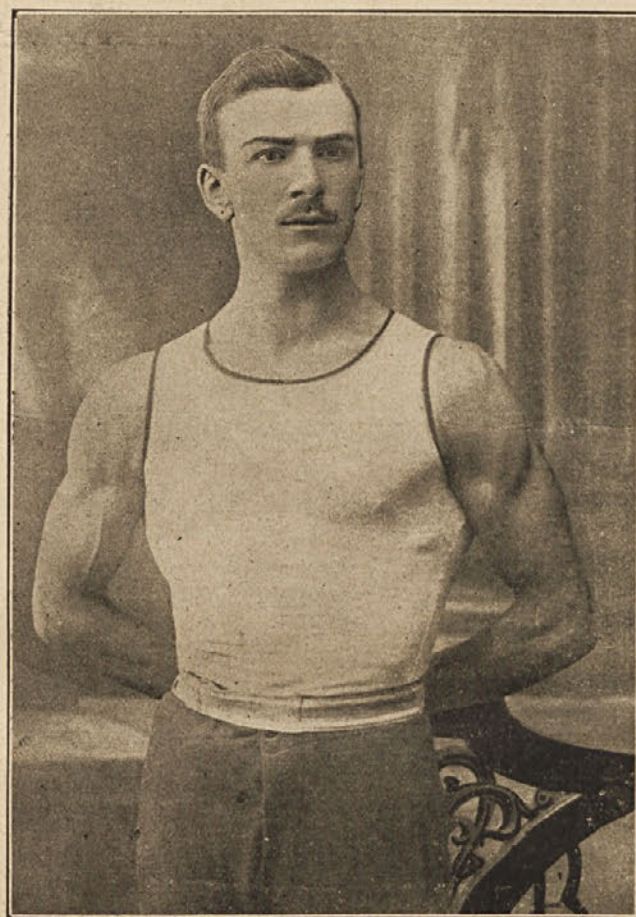
Edino Danilova je igrala med Jugoslovani vsestranske karakterne vloge in ni čuda, da se je nji, prvi dami, poverilo režiserstvo v Trstu, kjer je vodila dve leti slov. gledališče tamkaj. Pridobil jo je nazaj g. ravnatelj Govekar in slovensko gleda-

Slovenska zrakoplova: 1. Kjuder in 2. Renčel s svojim aeroplanom.

Rojen je bil pri D. M. v Polju l. 1887. Dovršil je sedem razredov realke v Ljubljani. Hotel je postati uradnik, a srce ga je vlekelo h gledališču. Leta 1907. se je pričel učiti pri g. prof. M. Hubadu solopetja; še istega leta je nastopil pri javni produkciji „Glas. Matice“ v Ljubljani. Vse kritike so hvalile njegov bas. Leta 1908. je prvič nastopil na slovenskem odru in sicer v operi „Romeo in Julija“ v ulogi „Kneza veronskega“. Istega leta je pel v „Mazepa“ tudi kot knez. Dosegel je velike uspehe, zato ga je sedanje gledališko ravnateljstvo poklicalo stalno h gledališču. In že za prvo sezono

sarski japon. komisar v operi „Samson in Dalila“ je pel Filistejca; v operi „Zrinski“ pri prvih dveh predstavah Alapiča, pri tretji reprizi pa prvo basovsko vlogo sultana Sulejmana. V Bizetovi operi „Carmen“ je pel Dancaira, v „Prodani nevesti“ pa

† Umrjeni „Sokol“ Božidar Šibenik.

Izlet tržaških socialnih demokratov v Ljubljano: Zborovanje v in pred Narodnim domom v Ljubljani.

lišče se danes lahko ponaša s to domačo najboljšo umetnico. Njena delavnost, žilavost in resna navdušenost nam je porok, da jo bomo še dolgo občudovali. Letos obhaja 25 letnico svojega preuspešnega delovanja. Prepričani smo, da bo ta dan njene slave občinstvo vedelo ceniti ter njo na novo spodbudilo k nadaljnjemu uspešnemu delovanju. Bodrila bo svoje kolegije k vztrajnemu delu, tako kot igralka in učiteljica dram. šole slovenskega gledališča.]

Slovenski operni basist. Gospod Josip Križaj, prvi operni basist v Ljubljani, je po dolgem času zopet slovenski pevec, ki se je posvetil gledališki umetnosti z vso idealno resnobo. Za Nollijem, Navalom, Bučarjem, Vrhunčevu in Betettom je Josip Križaj prvi Slovenec, ki žrtvuje ves svoj čas in zaslužek pevski operni stroki; sledita mu v zadnji dobi Sovenki gospodična Thalerjeva in gospa Jeanetta pl. Foedran-spergova, ki sta tudi že dokazali, da imajo Slovenke krasne glasove. Gospod Josip Križaj je še mlad, toda že prav popularen umetnik.

Avgusta Danilova.

Miho; nato je pel še v Massenotovem „Wertherju“ Ivana, pri zadnji operi sezone 1908/09 v „Onjeginu“ pa zopet prvo basovsko vlogo „Kneza Gremina“. Vedno pa je obiskoval solopetje pri g. prof. Hubadu. Za sezono 1909/10 je bil zopet angažiran, ali meseca maja je bil potrjen v vojake. Angažma je bil torej razveljavljen in gosp. Križaj je oblekel vojaško suknjo, katero je nosil eno leto. Posrečilo se je, oprostiti ga. Bil je še vojak, ko je sklenil z g. ravnateljem Govekarjem pogodbo za sezono 1910/11 in sicer kot prvi operni basist. Kot tak je vršil svojo nalogo z vso dušo. Pel je v „Daliboru“ ječarja Beneša, v „Tannhäuserju“ vlogo Hermanna, v „Čarostrelcu“ veliko vlogo Gašperja; v operi „Bohème“ je pel filozofa Colina, v zadnji operni predstavi v „Faustu“ pa veliko in teško partijo „Mefista“, ki spada v največje basovske naloge. Ves čas pa je g. Križaj sodeloval tudi pri dramskih in operetnih predstavah ter je igral najrazličnejše resne in komične vloge v klasičnih in modernih igratih. Tako si je pridobil hitro tudi igral-sko rutino, ki je modernemu opernemu

pevcu neobhodno potrebna. Samo lep glas dandanes pevcu ne zadošča več, nego se zahteva tudi preišljene, živahne igre in mimike. Za domačim basistom Betettom imamo zdaj domačega basista Križaja, čegar glas je celo zelo podoben Betettovemu. Gospod Križaj je talent, ki ima poleg krasnega glasu in lepe igre tudi mnogo resnega umetniškega stremljenja, ki ga dviga vedno višje. Med vsemi sedanji slovenskimi opernimi pevci ima gospod Križaj najširšo omiko in zato ga čaka gotovo lepa, slavna bodočnost.

Drobiž.

Potovanje „Najade“. Kakor poročajo italijanski listi, so podale preiskave Jadranskega morja, ki jih je izvedla ladja „Najade“, jako

takov, izmed katerih si je berač izbral res par „najlepših“. Ker pa se je pozneje ljudem čudno zdelo, odkod ima berač nenadoma toliko denarja, je prišla vsa stvar na dan. Bankovce je izgubil pred enim letom neki veleposestnik. Takrat so bile vse poizvedbe po izgubljeni ogromni vsoti brezuspešne.

Krasen razgled.

Žena (turistinja): „Poglej ljubi mož, kako krasen razgled je tu s te gore.“

Mož: „Res, krasno! Ko ne bi bila ti poleg mene, mislil bi, da sem v raj!“

Pomagala stvarniku.

Katehet je vprašal v šoli malo učenko: Kdo te je ustvaril, otrok?

Deklica je odgovorila: Bog me je ustvaril, toda prav majhno, a ostalo sem nato sama dorasla.

maser, gospodinja, tajnik in šofer. Vzel je namreč seboj tudi avtomobil, da se lahko z njim vozi, če bo kje izstopil na suho. Na jahti je tudi velik vrt tropičnih cvetlic. Po 27 letih namerava čudak svojo jahto podariti vladi Zedinjenih držav v Severni Ameriki. Pred nekaj leti so ga hoteli postaviti pod skrbstvo zaradi — slaboumnosti.

Preroki v Ameriki. Zadnje čase se pojavlja v deželi dolarjev, zlasti v Zion City v Zedinjenih državah Severne Amerike čudno prerokovanje. Privrženci „preroka Ilije II.“ Aleksandra Dovi so izdali oklic, v katerem napovedujejo povratek Kristov na zemljo. Kristus se naseli v kratkem v Zion City, da uniči vse protivnike preroka Dovi. Nasprotniki prerokovi protivniki z vso gotovostjo napovedujejo prihod Antikrista in že letos na Silvestrov večer počasti mesto Zion City sam hudič Belzebub, da odpelje vse privržence

Slov. operni basist Josip Križaj kot Gašper v „Čarostrelec“.

Slov. operni basist Josip Križaj kot Mefisto v operi „Faust“.

interesantne rezultate. Doslej so mislili, da je največja globina Jadranskega morja med Kottom in Brindisijem. Še Hopfgartner je meril to globino leta 1870. in našel 1645 m globočine. Na mestu, ki ga je Hopfgartner natančno določil, so sedaj izmerili globočino na 1100 m. Tudi drugi Hopfgartnerjevi rezultati so se izkazali sedaj kot napačni. Nikjer niso našli večje globočine kakor 1000 do 1100 m.

S tisočaki tapetirana soba. Iz Bukarešta poročajo: V vasi Radovac se je dogodil zelo tragikomičen dogodek. Neka kmetica, stara ženica je našla na cesti precej obširen zavoj, v katerem so bile po njenem mnenju zelo „lepe podobice“. Da bi okrasila gole stene svojega stanovanja, je nalepila večje število teh „podobice“ na zid. Pred kratkim pa je prišel h kmetiču berač ter jo poprosil miloščno, a uboga starica mu ni mogla ničesar dati. Ko pa je berač zagledal „lepe podobice“ po stenah, jo je poprosil za eno. A kmetica mu je odgovorila ravnodušno: „Teh s stene ti ne dam, a imam še druge, — izmed katerih si lahko par izbereš.“ — In prinesla mu je cel zavoj samih — tisočakov in sto-

Mož na loteriji. — Moški se pritožujejo, da ne morejo dobiti niti na deželi več onih bojzljivih in pokornih deklet, ki postanejo po njihovem mnenju dobre žene; dekleta pa se grdo držijo, ker ne morejo dobiti mož z dobro pozicijo in sigurno prihodnostjo. Neki japonski trgovec v Tokiju je našel rešitev tega problema. Da dobi ženo, je otvoril loterijo. Kljentinjam, katerim se je njemu zdelo seveda, je dal po eno srečko, nagrada je bil: on, njegova bogata prodajalna in njegova ljubezen. Glas o tem se je hitro razširil in vse polno je bilo deklet, ki so šla kupit kaj v njegovo prodajalno. Na določeni dan so vlekli srečke in neka lepa Japonka je postala žena prodajalčeva. Star pregovor že pravi, da je ženitev loterija.

Amerikanski čudak. Milijonar in izumitelj pisalnega stroja James B. Hammond hoče svoja stara leta preživeti na morju. Ta čudak je star 73 let in upa, da bo doživel 100 let, če preživi zadnja svoja leta na morju. Pretekli teden je odplul na svoji jahti v odprto morje. Seboj je vzel akvarij zlatih ribic, osem psov in nekoliko kanarčkov. Spremljajo ga

novega preroka Elije — v pekel. In prebivalstvo veruje ter v strahu pričakuje Silvestrove noči . . .

Medved in železniški vlak. Amerikanske lokomotive, ki puhajo po razprostranih samotah in pragozdovih, „dožive“ še vedno kaj „indijanskega“. Nedavno se je dogodil v deželi Maryland čuden napad na osebni vlak. Junaški napadalec je bila štirinogata mrcina — velik črn medved. Ta žival je korakala čisto mirno na progi nasprotni hropečemu vlaku. Vlakovodja je moral vlak vstaviti. Medved pa se je postavil na zadnje noge ter začel po svoje objemati lokomotivo. Železniško osobe in potniki so prijeli za orožje. Vnel se je hud boj med medvedom in ljudmi. Po polurnem boju se je zgrudila mrcina na tla, zadeta od 12 krogelj.

Zahtevajte po vseh gostilnah, karnah, brivnicah itd. „Slovenski Ilustrovani Tednik“. Če ga nimate, naj ga naroče!

Ogrski Salomon.

Roža in Julija pritečeta pred sodnika z neko gosko, o kateri vsaka trdi, da je njena. Sodnik: Roža, ali je goska Julijina? Roža: Nem batta, ni, rečem jaz! Sodnik: Julija, ali je goska Rože? Julija: Nem batta, nikoli ne! Sodnik: Ni goska Julije, ni goska Rože, je goska moja! Janoš, nesi jo v kuhinjo!

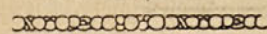
Odkar se je začela razpečavati pri nas Kolinska kavna primes, slovenske gospodinje ne kupujejo nobenega drugega kavnega pridatka, ker vedo, da je najboljši kavni pridatek ravno Kolinska kavna primes. Vedo pa tudi, da je ta kavna primes edino pristno domače blago te vrste.

Visoke obresti. Lepo priliko vložiti svoj denar pri popolni varnosti za neobične obresti od 5% imajo vlagatelji še nekoliko časa pri dalmatinskih občinskih hranilnicah, ustanovljenih zadnje čase po zaslugi našega rojaka g. Avgusta Endlicherja, kateri je, ko je šel kot ravnatelj deželne hipotečne banke v pokoj, ustanovil v Dalmaciji dve občinski hranilnici, ker je videl, da deželna banka ne more priskočiti malim posestnikom, kateri so morali plačevati 10—16% obresti, zadosti v pomoč. Najmočnejša je občinska hranilnica v Drnišu, katero še sedaj vodi naš rojak. Opozorjamo na inserat v našem listu, in opozorjamo, da smo se informirali, da hranilnica vlagateljem ne bode znižala obrestne mere, če bi se ista prav znižala za nove vloge.

Listnica upravnštva.

G. Jos. L. Katinara-Trst. Plačano imate do 30. septembra 1911. Da dobivate list v nedeljo ali celo v pondeljek, ni naša krivda. List izhaja v petek in se isti dan tudi odpošlje. Zasedujte, kedaj pride na pošto in nam poročajte. Mogoče da ostaja tam. — G. Jan. J. Gosteče. Naročnina je potekla že 1. septembra. — N. Čitalnica, Ohio, Amerika. List je bil redno odposlan na ime Jakob Požun, Cleveland, Ohio. Nazaj ga nismo dobili, toraj je moral priti na pravi naslov. Odslej pa bomo pošiljali na Čitalnico. Pozdrav vsem iz stare domovine! — G. Malgaj, Trbovlje. Mi list vedno in redno odpošljemo na Vaš naslov. Zaostaja prav gotovo kje na pošti. Poskrbeli bomo, da se to več ne zgodi. — G. A. V., Dunaj. Prosim pošljite slike! Mogoče je porabimo.

Vse cenjene p. n. naročnike, ki še niso obnovili naročnine prosimo, da to nemudoma storé. Ako store naročniki svojo dolžnost, potem jo bomo lahko izvrševali tudi mi. Celje. Prihodnjic.

Dobro ohranjeni, malo rabljeni

glasovir

ima po zmerni ceni na prodaj Anton Kocuvan trgovec v Soštanju.

Potrebujem

mlinarja

ki lahko položi 4000 K kavcije. Kavcija se bo obrestovala po 6 do 7%. Iščem tudi kompanjona z 10.000 do 20.000 K. Ponudbe na Janez Špes v Mariboru, nasproti artilerijske vojašnice.

Učenec

boljših staršev, marljiv, ki ima veselje do trgovine, se sprejme v trgovino z mešanim blagom in železnino. Ponudbe na Josip Brinšek, trgovec, Trnovo na Kranjskem.

M. Mulley, Ljubljana

Čvrstega in močnega osla

ali ponija z opravo kupi takoj V. Paar, hotelir na kolodvoru v Jesenicah.

Dva boljša gospoda

se sprejmeta takoj na stanovanje. Kje pove Prva anončna pisarna, Frančiškanska ulica št. 8.

Proda se

lepo posestvo, ki meri 30 oralov in sicer poslopje, njive, travnike, vinograd in gozd, blizu mesta Celja. Več pove posestnica Ana Žnidar, v Košnici št. 19, p. Celje.

Proda se po sestvo

v Zagorju ob Savi. Velika na novo urejena hiša z renomirano gostilno, obsegajoč 10 najemniških sob, vel. hlevom in pripadajočimi lokali, uporabnimi za 6 stanovanj, skoro 11000 kv. metrov sveta, ki je primeren za stavbišča, velikim svinjakom, kozolcem itd. Pogoji jako ugodni. — Pojasnila daje Josip Rossi v Zagorju ob Savi.

Odvetniki, notarji, trgovci in posestniki pisaren kadar potrebujete pisarniške moči obrnite se na

I. slov. zaseb. trgov. tečaj

Ljubljana, Gospodska ul. 8 (p. prej, Mladika).

Najcenejše in najboljše se nakupijo

vse šolske in pisarniške potrebščine

v trgovini

IV. BONAČA, Šelenburgova ulica, nasproti glavne pošte.

Solidna postrežba! Izborna blago!

F. K. Kaiser

puškar v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 6, priporoča svojo bogato zalogo raznovrstnih pušk in samokresov, lovskih potrebščin, vseh del koles (biklov) kakor tudi umetni ognj po najnižjih cenah. Popravila pušk, samokresov in biklov točno in solidno. Cenovnik zastoj in poštne :: prosto. ::

Proda se

dobrodoča, že stara trgovina s trafiko, stoji ob glavni cesti tik farne cerkve v Blagovici št. 8. Več se pove tam ali v Mengšu št. 57.

Modni salon Ozmec Pepina

Ljubljana, Šelenburgova ulica št. 4.

Bogata zaloga vsakovrstnih damskih in otroških klobukov. Žalni klobuki vedno v zalogi.

TRI ŽLICE

železnatega vina lekarja Piccolija v Ljubljani, e. in kr. dvorn. založn., vsebujejo množino železa, ki jo mora zaužiti odrasli človek vsak dan, ako njegov organizem potrebuje železa, v nasprotju z drugimi izdelki, ki vsebujejo le tako množino železa, ki se dokazano nahaja v vsakem namiznem vinu, in torej nimajo nikake medicinske vrednosti.

Polliterska steklenica 2 K.

Najboljši češki nakupni vir!

Ceno posteljno perje!!

Kg. sivega, dobrega, puljenega 2 K; boljše 2-40 K; prima polbelega 2-80 K; belega 4 K; belega puhastega 5-10 K; kg. velefinega snežnobelega, puljenega, 6-40 K, 8 K; kg. puha, sivega 6 K, 7 K, belega, finega 10 K; najfinjši prsni puh 12 K. Naročila od 5 kg naprej franko.

Zgotovljene postelje

iz gostonitega rdečega modrega, belega ali rumenega nankinga, pernica 180 cm dolga, 120 cm široka, z dvema zglavnica, 80 cm dlj., 60 cm šir., polnjena z novim sivim, prav stanovitnim puh. perjem 16 K; napol puh 20 K; puh 24 K; posamezne pernice 10 K, 12 K, 14 K, 16 K, zglavnice 3 K, 3-50 K, 4 K. Pernica, 200 cm dolga, 140 cm šir. 13 K, 14-70 K, 17-80 K, 21 K, zglavnica, 90 cm dolga, 70 cm šir. 4-50 K 5-20 K, 5-70 K, spodnja pernica iz močnega, črtastega gradla, 180 cm dolga, 116 cm šir. 12-80 K, 14-80 K. Razpošilja se po povzetju, od 12 K naprej franko Lahko se franko zamenja za neugajajoče se vrne denar. — Natančni cenovniki gratis in franko.

- S. Benisch, Dešenice šte. 767. Češko. -

Občinska hranilnica v Drnišu v Dalmaciji

sprejema

hranilne vloge

od K 2— do K 100.000—

proti 5% obrestovanju, ter povrača zneske do K 5000 brez odpovedi, zneske do K 20.000 proti prijavi 8 dni, večje zneske po dogovoru. — Za polletno izplačevanje obresti izdaja na zahtevanje obrestne knjižice. Dopisovanje v slovenskem in hrvaškem jeziku. Za varnost hranilnih vlog in njih obrestovanje jamči občina Drniš.

Najizvrstnejše in najboljše tamburice

izdeluje in razpošilja

Prva sisačka tvornica tamburice

J. Stjepušin,

v Sisku, Hrvaško.

Odlikovani na pariški razstavi l. 1900 in na milanski razstavi leta 1896. Razen tamburice in skladb za tamburice ima razna godala, kakor: gosli, citre, kitare, mandoline, harmonike, okarine itd., za katera pošlje poseben cenik s slikami. Velik in ilustrovani cenik se pošlje franco in zastoj.

V isti tovarni izhaja strokovni tamburaški mesečnik pod naslovom „Tamburica“, ki poleg pouka prinaša tudi krasne tamburaške skladbe in stane na leto samo 8 kron.

Velika zaloga dvokoles, šiv. in kmet. strojev, gramofonov, orkestrionov i. t. d. pri :

BATJEL-U

Gorica, Stolna ulica št. 2—4.

Mehanična delavnica. Prodaja tudi na obroke. Ceniki poštne prosti. Zaloga in zastopstvo lahkih švicarskih motorjev (Motosacoche) na navadnem kolesu. Kupuje se stara dvokolesa, šiv. stroje, gramofone, orkestrijone itd.

Najboljše, najzaneslivejše pariške novosti,

kakor tudi izdelovanje vseh vrst chirurgičnih bandaž, kakor kilnih pasov z ali brez peresa, trebušnih obvez, suspensorijev itd., pokončne držaje, umetne ude in druge aparate proti telesnim poškodbam po zdravniškem predpisu priporoča

FRANC PODGORŠEK

Maribor, Burggasse št. 7.

Opeko

najboljše vrste, zlasti zarezno in navadno strešno in vsakovrstno drugo opeko,

kupite dobro in po ceni samo pri slovenski tovarni za glinske izdelke

v Raču.